

наглядів, регулюючі завдання та управління певним видом суспільних відносин. Виходячи з цього, виникає потреба відокремити та розмежувати функції органів, які будуть займатися правоохоронною діяльністю, щоб попередити та уникнути дублювання завдань, оптимізувавши та ліквідувавши ті структурні підрозділи, які виконують таку ж роботу, що й інші органи державної влади.

Список використаних джерел

1. Юридичний словник / за ред. Б. М. Бабія, В. М. Корецького, В. В. Цветкова. – К. : Головна редакція УРЕ АН УРСР, 1974. – 844 с.
2. Толковый словарь живого великорусского языка / В. Даль. – СПб.-М. : Тип. М.О. Вольфа, 1982. – Т. 3. – 584 с.
3. Українська радянська енциклопедія. – вид. друге. – К. : Головна редакція УРЕ. – Т. 9. – 1983. – С. 91.
4. Словник іншомовних слів / за ред. О. С. Мельничука. – К. : Головна редакція УРЕ, 1974. – 776 с.
5. Судові, правоохоронні та правозахисні органи України : [навч. посіб.] / Р. В. Бараннік. – К. : Дакор; К. : КНТ, 2008. – 347 с.
6. Про міліцію : Закон України від 20 грудня 1990 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 4. – Ст. 20.
7. Теория права и государства : [учеб.] / под. ред. В. В. Лазарева. – 2-е изд., перераб. и доп. – М. : Право и закон, 2001. – 576 с.
8. Алехин А.П. Административное право Российской Федерации : [учеб.] / Алехин А. П., Кармолицкий А. П., Козлов А. А. – М. : Зерцало, 1998. – 671 с.
9. Музичук О. М. Мета та завдання здійснення контролю за діяльністю правоохоронних органів / О. М. Музичук // Юридична наука і практика. – 2011. – № 2. – С. 49-54.
10. Заєць Н. Місце органів внутрішніх справ у реалізації прав людини / Н. Заєць // Право України. – 1999. – № 9. – С. 26-29.
11. Про Службу безпеки України : Закон України від 25 березня 1992 року // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 27. – Ст. 382.
12. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

УДК: 342.12

Волуйко О.М.,

начальник курсу факультету підготовки працівників ОВС
навчаль-наукового інституту заочного навчання
Національної академії внутрішніх справ

ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ МУНІЦИПАЛЬНОЇ МІЛІЦІЇ В УКРАЇНІ

У даній статті розглядаються деякі підходи до визначення поняття муніципальної міліції (поліції) в Україні

Ключові слова: муніципальна міліція, поліція, громадський порядок та безпека

В данной статье рассматриваются некоторые подходы к определению понятия муниципальной милиции (полиции) в Украине

Ключевые слова: муниципальная милиция, полиция, общественный порядок и безопасность

This article discusses some approaches to the definition of municipal militia (police) in Ukraine

Keywords: municipal militia, police, public order and security

Актуальність проблематики. Проведення активного курсу на євроінтеграцію, включає здійснення демократичних реформ, серед яких адміністративна реформа та реформа правоохоронних органів. Система органів державного апарату України виконує важливі завдання, що зумовлює забезпечення належної їх організації та діяльності, у тому числі і на місцевому рівні, до таких належать органи внутрішніх справ. Проте, органи внутрішніх справ сьогодні не спроможні вирішити проблеми впровадження нових принципів публічної служби, що пояснюється надмірною централізацією [1, с. 137].

Тому, побудова громадянського суспільства зумовлює необхідність створення сил правопорядку, максимально наближених до населення, які найбільш повно враховують інтереси мешканців територіальних громад, активно взаємодіють з ними та діють під їх постійним контролем. Саме такими якостями можуть і повинні володіти муніципальні органи охорони громадського порядку [2, с.61]. Актуальність створення муніципальної поліції не викликає сумніву, про що явно свідчить активне обговорення цієї теми, як серед посадовців, так і серед громадськості.

Виклад основного матеріалу. Наразі активно обговорюється необхідність створення муніципальної поліції в Україні. Необхідність запровадження муніципальної поліції зумовлена, в першу чергу, тим, що в Україні на початку 2014 року, органи міліції майже втратили народну довіру, а також можливість забезпечувати безпеку громадян України. Функції з підтримки правопорядку виконують органи самоорганізації населення, які достойно несуть службу, але не мають жодного законодавчого забезпечення своєї діяльності. Способом вирішення проблем підтримки законності і правопорядку в Україні може стати створення муніципальної поліції.

В першу чергу потрібно розглянути такі поняття як муніципальний, міліція, поліція, а також проаналізувати складову трьох понять: місцева міліція, комунальна міліція і муніципальна міліція. Одні автори вбачають, що поняття місцева міліція, комунальна міліція і муніципальна міліція є синонімічними, інші – навпаки. Поперед усього треба з'ясувати термін «муніципальний». У територіальній структурі кожної країни можна виділити три рівні: національний, регіональний і первинний. Первинний рівень називають муніципальним. На муніципальному рівні формуються найменші адміністративно-територіальні одиниці країни, які у світовій практиці отримали назву муніципальних утворень [3, с. 5].

У сучасній офіційно-діловій практиці, зокрема в мові законодавства, як синонімічні вживаються поняття муніципальний і місцевий стосовно органів самоуправління, закладів культури та освіти, економічних програм тощо, які діють або мають значення тільки в межах певної території, місцевості (місто, село) [4]. Так за словником іншомовних слів за ред. Л. Пустовіт слово «муніципальний» пов'язане зі значенням лексеми «муніципалітет». Воно утворилося від латинського «муніципія», що означало «місто з правом самоврядування у Стародавньому Римі» [5, с. 659]. Наприклад, Е.С. Шугрина вказує, що термін «муніципальний» походить від латинського «тяжкість» (munis) і «приймаю» (capio), які згодом трансформувались в слово «municipium» - місто з правом самоврядування [6, с. 3]. Отже, муніципалітет - це орган місцевого самоврядування, а також будинок, у якому він міститься, а муніципальний означає «той, що стосується муніципалітету», «міський».

Це слово-європеїзм поширилося в українській мові завдяки тісним політичним і культурним контактам передусім із країнами Західної Європи. Слово муніципальний широко вживається у мові сучасних газет у таких суспільно-політичних словосполученнях: муніципальна реформа, муніципальні вибори, муніципальна влада, муніципальна власність, муніципальні службовці, муніципальні поліція (міліція), а також поширюється на власні назви установ, організацій культури, як-от Муніципальний театр Київради, Муніципальний оркестр або ж наприклад, в Києві перебуває делегація муніципалітету італійського порідненого міста Флоренції; У Японії в м. Кіото двісті початкових шкіл, усі муніципальні, у них навчається понад 100 тисяч учнів; Муніципальна комісія Бостона недавно вирішила утворити в місті спеціальну зону [4].

Отже, в даний час термін «муніципальне управління» використовується в широкому і у вузькому сенсах. У вузькому сенсі муніципальним управлінням іменується «лише міське управління» [7, с.227]. Більш поширене вживання терміна в широкому сенсі як синонім поняття «міське самоврядування»; в цьому ж значенні термін вживається і в роботі.

Також слід зазначити, що в Україні замість поняття "муніципальний" частіше вживається термін "комунальний" (комунальне господарство, комунальна власність), що відповідає французькій моделі місцевого самоврядування, елементи якої використані при побудові системи управління розвитком первинних адміністративно-територіальних утворень у нашій країні [3, с. 6].

Не завжди слова муніципальний, місцевий та комунальний є взаємозамінні: вони мають свою сполучуваність, яку «диктує» сукупність значень кожного із цих багатозначних слів. Тому проведеним дослідженням, на нашу думку в офіційно-діловій практиці, зокрема в мові законодавства України, як європейської держави, доцільно використовувати саме термін муніципальний, а ні місцевий, чи в ніякому випадку комунальний.

Аналізовані поняття, вимагають, на нашу думку, всебічного історико-правового аналізу. З позицій етимології, «поліція» - термін грецького походження, й спершу означало управління державою, адміністрація, місто-державу (міська адміністрація) тощо. Колискою державного початку в Греції було місто - «polis», в якому зосереджувалося все державне управління, що називалося «politeia» [8, с.111]. Ще Аристотель зазначав, що поліція – це міське чи державне управління. У такому ж змісті він перейшов у латинську мову у формі «politia» і широко застосовувався в офіційній і науковій лексиці Риму і Візантії [9].

У державах Стародавнього Сходу, античності тривалий час не існувало централізованої, регулярної поліції; обов'язки поліцейських виконувало військо. У Єгипті епохи Нового царства (1580 р. до н.е.) створюється постійна поліція у складі спеціалізованих напіввійськових формувань [9, с. 7-8].

В Афінах поліція складалася з жандармерії, піших і кінних стрільців, укомплектовувалася рабами. У Стародавній Греції у 800-600 рр. до н. е. забезпечення нагляду за виконанням законів здійснювали привілейовані стражники, яких називали "конюшинними", звідки і походить англійське "head stable" – згодом "констебль" (constable) [10, с. 12-29]. Поліцейські установи того часу були нечисленними, але широко розвинутими. Найбільш поліцейською була Спарта, у якій вища адміністративно-поліцейська влада належала колегії ефорів.

З середньовічної латині з кінця XIV ст. слово "politia" входить в лексикон європейських держав. Аналізований термін почали використовувати в XV ст.. спочатку у Франції, а потім в Німеччині в дещо іншому сенс: під французьким терміном "police" або німецьким - "polizei" стали розумітися сукупність різних елементів громадського порядку, суспільного благополуччя, а потім і урядову діяльність, спрямовану до досягнення цього благополуччя. Поступово розглянутий термін став представляти собою всю сукупність справ світського управління "res policas" і в цьому широкому сенсі увійшов у вжиток спочатку в офіційну мову законодавства і адміністрації, а потім проник і в наукову літературу [8, с.111]. Як зазначав відомий дослідник поліцейського права В.Ф. Дерюжинський, термін "поліція" охоплював усю сукупність справ світського управління..., на відміну від справ церковних [11, с. 4]. Згодом відмовилися від нечисленних сил поліції, яка була реорганізована з метою посилення захисту населення від злочинців. На взірець англійського «Metropolitan Police» створюються різновиди поліції (кримінальна, пожежна, лісова, муніципальна та ін.). Виникає складна поліцейська система, що включала і

жандармерію, і війська окремих гарнізонів, політичну поліцію та інших. Відбувся перехід від поняття «поліція епохи абсолютизму» до поняття «поліція правової держави», тобто змінилися завдання поліції – від піклування про загальне благополуччя народу до забезпечення особистої безпеки громадян [12, с. 576].

В англійсько-правовій термінології появляється визначення «personal security», що й охоплює особисту безпеку людини, громадянина, захист її природних прав. Під особистою безпекою громадян слід розуміти стан захищеності життя і здоров'я людини, її цілей, потреб, інтересів від небезпечних впливів (фізичних, духовних, інформаційних, етнокультурних, соціальних, економічних, політичних, екологічних, біологічних, військових та інших) [13].

І лише протягом останніх двох століть в організації та діяльності поліції відбуваються досить суттєві зміни. Спочатку суспільна свідомість не виділяла адміністративної і поліцейської функції держави, ототожнювала їх, згодом у межах управлінських функцій, що покладалися на державу, відбулася диференціація понять «поліція» і «поліцейська функція, діяльність». Під впливом праць вчених-адміністративістів поліцейська функція стала іменуватися функцією державного управління (адміністративною функцією держави) [12, с. 577-578].

Слід відзначити, що термін «поліція» втратив своє початкове широке значення. Воно стало звужуватися і з ним почали порівнювати не всю діяльність держави в галузі внутрішнього управління, а лише його окрему галузь - правоохоронну. Також, коротко розглянемо й термін «міліція», для порівняння в нашому дослідженні з терміном «поліція» в подальшому. Термін «міліція» походить від латинського слова «militia», «militaris» – «військо», «військовий», яке з часом набуло значення озброєних добровольців, які виконують допоміжну функцію збройної охорони території, населення [14].

Отже, порівнюючи, ці два терміни «міліція» й «поліція» та враховуючи вище викладене, доцільно використовувати в Україні, як європейської держави саме термін поліція, так як саме поняття розкриває демократичні засади існування громадського суспільства. Крім цього й самі поняття «міліція» та «місцева міліція» є дещо некоректними. На думку Н.А. Пелиха необхідність перейменування міліції на поліцію обумовлена прийняттям Україною ряду міжнародно-правових зобов'язань у сфері забезпечення прав людини і громадянина. Введення в дію міжнародних стандартів передбачає всебічне використання в чинному законодавстві цивілізованої термінології з метою запобігання виникненню непорозуміння з приводу загальновизнаної термінології [14, с. 518].

Розглянувши різні підходи до визначень вищевикладених понять, вважаємо за доцільне з'ясувати термін «муніципальна міліція (поліція)» та суть цього поняття. Слід відзначити, що однією з передумов успішної діяльності правоохоронних органів є залучення громадськості. Становлення та розвиток громадянського суспільства неможливий без активної участі індивідів в суспільному житті. Сьогодні надає широкі можливості для співпраці громадськості та правоохоронних органів, що беззаперечно повинно бути використане в процесі діяльності [15, с. 262].

На переконання професора О.М. Бандурки, усе це пов'язано з необхідністю створення місцевої міліції (міліції місцевого самоврядування) [16, с. 87]. У літературі останнім часом можна зустріти термін «муніципальна міліція» [17, с. 8; 18, с. 29], проте в законодавстві України він не закріплений. Слово «муніципалітет» запозичене, його аналогом в Україні є термін «органи місцевого самоврядування». Так, справді, на сьогодні не існує одноставного

підходу як українських, так і зарубіжних вчених щодо визначення даного поняття. Кожен має своє бачення цього поняття.

Історично вперше було дано визначення муніципальної (місцевої) міліції в Циркулярі НКВС УРСР 23 березня 1919 р., що затвердив Інструкцію по організації радянської робітничо-селянської міліції, якою встановлювався однаковий порядок організаційних заходів із формування міліції на місцях. Так, вся наявна на той час міліція на території України мала бути реорганізована та діяти згідно з Інструкцією. Винятки з цього правила допускалися лише в штатах міліції, що склалися залежно від місцевих умов з особливою на те згоди Народного комісара внутрішніх справ.

Переходячи до поняття “муніципальна поліція”, слід відзначити, що на законодавчому рівні воно на теперішній час не закріплено, але існують проекти законів “Про муніципальну поліцію». Так, згідно одного з таких проектів від 10.07.2014 № 4276 а, муніципальна поліція - озброєний орган місцевого самоврядування, який створюється сільською, селищною, міською радою з метою захисту життя, здоров'я, прав і свобод членів відповідної громади, їх власності, природного середовища, інтересів громади від протиправних посягань [19]. Так згідно даного законопроекту така муніципальна поліція села, селища, міста є підзвітною і підконтрольною відповідній раді, яка її утворила, підпорядкована її виконавчому комітету, відповідному сільському, селищному, міському голові, що на нашу думку є позитивним зрушенням у побудові нових сил, що забезпечуватимуть охорону громадського правопорядку.

Як зазначає А.В. Сергєєв “... муніципальна (місцева) міліція – це озброєний підрозділ, який утворюється органами місцевого самоврядування за спільним поданням місцевих державних адміністрацій та виконавчих органів сільських, селищних, міських рад, узгодженим з Міністерством внутрішніх справ України, для забезпечення охорони прав і свобод громадян та громадського порядку на території села, селища, міста. Вона має входити до складу відповідних управлінь (відділів) внутрішніх справ і утримуватися за рахунок коштів місцевого бюджету” [20, с. 178].

Іншої думки дотримуються А.І. Камінський, який зазначає, що муніципальна (місцева міліція) – це виконавчий орган представницького органу місцевого самоврядування, що утримується за рахунок коштів місцевого бюджету і створюється для здійснення правоохоронних функцій на території села, селища, міста (кількох населених пунктів) та виконання рішень органів місцевого самоврядування [21, с. 9, 168].

Так, наприклад, на думку, Г.В. Барабашева, який розглядає муніципальну поліцію як розгалужений апарат примусу у складі муніципальної системи буржуазної держави, що за значенням і масштабами займає провідне положення серед каральних органів внутрішнього призначення [22, с. 249-251]. У свою чергу, Ю.І. Осіпов підкреслює, що муніципальними слід вважати лише органи поліції, що обслуговують територіальні утворення з населенням у 5-25 тис. мешканців. На його думку, крупні міста (столиці, провінційні центри) мають охоплюватися регіональними системами управління поліцейськими силами [23, с. 22].

Ми поділяємо думку й А.В. Губанова щодо доцільності охоплення терміном “муніципальна поліція” поліцейських формувань, утворених органами місцевого самоврядування будь-яких територіальних одиниць, включаючи й мегаполіси [24, с. 71].

Підрозділи муніципальної поліції створюються територіальними громадами та підпорядковуються виключно органам місцевого самоврядування. На рівні окремого населеного пункту (територіальної громади) вони локально реалізують специфічну

соціальну місію з виконання сформульованого у рішеннях органів місцевого самоврядування “соціального замовлення” на охорону громадського порядку.

Отже, під муніципальною поліцією нами розуміється - це виконавчий орган публічної влади територіальної громади (села, селища, міста), який створюється сільською, селищною, міською радою, підлеглий, підзвітний їм, та фінансується з відповідного місцевого бюджету з метою захисту життя, здоров'я, прав і свобод членів відповідної громади, їх власності, природного середовища, інтересів громади від протиправних посягань та складається з громадянських осіб - муніципальних службовців, які відповідно до подій чи ситуацій на розгляд територіальної громади можуть бути озброєні для ефективної організації правоохоронної функції, що спрямована на зміцнення державності України, збереження її територіальної цілісності.

Висновок. Підкреслимо, що у нашому трактуванні формування муніципальної поліції створюються з метою охорони громадського порядку (це їх ключова функція) на території мешкання громади та для виконання своїх функцій вони наділені правом застосування примусових заходів у межах, встановлених законодавством. Посилаючись, все ж таки, на амлітаризаційну ознаку вказаного підрозділу, наполягаємо на назві саме «поліція» (муніципальна поліція), на відміну від групи вчених, які наполягають на зміні назви на «міліція».

Вищезазначені поняття, а саме їх відмінність або тотожність, не визначені правовими нормами. Запропонована термінологічна дискусія стосовно розмежування цих понять, що визначають одне й те саме явище, явно недоцільна, оскільки немає теоретичного та практичного сенсу, є надуманою, поглиблює понятійну плутанину, змушує вчених перейти від аналізу змісту явища до його етимологічної оболонки.

Список використаних джерел:

1. Дрозд О.Ю. Публічне адміністрування в органах внутрішніх справ / О.Ю. Дрозд // Публічне адміністрування в органах внутрішніх справ : матеріали круглого столу : зб. наук. праць (Київ, 14 трав. 2014 р.). – К. : Нац. акад. внутр. справ, 2014. – с. 137-141.
2. Португаєв Д.О. Муніципальна міліція в Україні: переваги та недоліки / Д.О. Португаєв // Проблеми становлення України як демократичної та правової держави: матеріали круглого столу (17 жовтня 2014 р.) [Текст]. – К. : Нац. акад. внутр. справ. – 2014. – с. 61-62.
3. Методичні вказівки до організації самостійної роботи з дисципліни “Муніципальний менеджмент” (для студентів 4 курсу денної форми навчання спец. 6.050200 - „Менеджмент організацій”) / Укл.: Бабаєв В.М., Висоцька Г.В., Мушинська Н.Ю. – Харків: ХНАМГ, 2007. – 22 с.
4. Биби́к С. Муніципальний — місцевий / С. Биби́к // [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://kulturamovny.univ.kiev.ua/KM/pdfs/Magazine64-30.pdf>.
5. Словник іншомовних слів [Текст]: 23000 слів та термінологічних словосполучень / уклад.: Л. О. Пустовіт та ін. – К. : Довіра, 2000. – 1018 с.
6. Шугрина Е.С. Муниципальное право. - Новосибирск: Изд-во Новосиб. ун-та, 1995. - 496с.
7. Барабашев Г.В., Мишин А.А. Местное управление в зарубежных странах // Г.В. Барабашев, А.А. Мишин // Конституционное (государственное) право зарубежных стран. – М.: Белые альвы, 1996. - С.227-264.
8. Шадрин В.М. Полицейская деятельность как объект исследования (историко-правовой аспект) / В.М. Шадрин // Вестник Челябинского государственного университета. – 2003. – № 1. – Т.9. – с. 111-117.
9. Энциклопедический юридический словарь / [под общ. ред. В. М. Лебедева, В. Е. Крутских]. – М. : Славия, 1999. – 652 с.
10. Бельсон Я.М. Полиция “свободного” общества / Бельсон Я.М. – М.: Юрид. лит., 1984. – 173 с.
11. Дерюжинський В.Ф. Поліцейське право/ Дерюжинський В.Ф. – С., 1917. – 354 с.
12. Міжнародна поліцейська енциклопедія : / [відп. ред. Ю. І. Римаренко, Я. Ю. Кондратьєв, В. Я. Шемшученко]. – К. : Концерн «Видавничий Дім «Ін Юре», 2003. – Т.1. – С. 1230.
13. Гражданская защита. Понятийно-терминологический словарь / [под общ. ред. Ю. Л. Воробьева М]. – М. : Издательство «Флайст», Информационно-издательский центр «Геополитика». 2001. – 240 с.

14. Пелих Н.А. Створення місцевої поліції // Міжвузівська науково-практична конференція, 27 липня 2001р. – Донецьк: Донецький інститут внутрішніх справ, 2001. – С. 516-519.
15. Даніель А.В. Виявлення кримінальних правопорушень за допомогою електронних повідомлень ЗМІ / А.В. Даніель // Актуальні питання теорії і практики криміналістичної науки. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої 50-річчю кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ, 23 січня 2015. – К. : Нац. акад. внутр. справ, 2014. – с. 262 -264.
16. Бандурка О.М. Основи управління в органах внутрішніх справ України: теорія досвід, шляхи удосконалення / Бандурка О.М. – Х.: Основа, 1996. – 398 с.
17. Кравченко В. Муніципальна міліція в Україні: проблеми визначення законодавчого статусу / В. Кравченко // Організаційно-правові проблеми створення та діяльності муніципальної міліції в Україні: [навч.-метод. посіб]. – К., 2000. – С.8-20.
18. Сапрун О.В. Адміністративно-правове регулювання діяльності територіальних органів внутрішніх справ України: дис...канд. юр. наук: 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право / Олександр Володимирович Сапрун. – К., 2014. - 250 с.
19. Проект ЗУ «Про муніципальну поліцію» від 10.07.2014 № 4276а // ліга законів: [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JG3AS68A.html.
20. Сергеев А.В. Організаційно-правові засади діяльності підрозділів місцевої міліції щодо охорони громадського порядку: дис. ... кандидата юрид. наук: 12.00.07 / Сергеев Анатолій Вікторович – Х., 2004. – 216 с.
21. Камінський А.І. Муніципальна поліція як форма реалізації правоохоронної функції місцевого самоврядування : дис...канд. юр. наук: 12.00.02 - адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право / Андрій Іванович Камінський. – К., 2008. - 232 с.
22. Местное самоуправление. Учебное пособие / Барабашев Г.В. - М.: Изд-во Моск. ун-та, 1996. - 352 с.
23. Осипов Ю.И. Зарубежный опыт муниципализации полиции // Муниципальная милиция: проблемы организации и правового обеспечения, зарубежный опыт. – М., 1991. – С. 22-23.
24. Губанов А.В. Полиция зарубежных стран. Организационно-правовые основы, стратегия и тактика деятельности / А. В. Губанов . – М. : МАЭП, 1999. – 287 с.

УДК 342.

Гриценко В.Г.,

професор кафедри правознавства
факультету історії та права, Кіровоградського державного
педагогічного університету ім. В. Винниченка
кандидат юридичних наук, доцент

ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ ГЕНЕЗИС СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Стаття присвячена дослідженню історичного аспекта становлення правоохоронної системи України. Наведено авторську систематизацію етапів правового регулювання правоохоронної системи України.

Ключові слова: правоохоронна система, становлення, правоохоронний орган, історичний генезис, розвиток.

Статья посвящена исследованию исторического аспекта становления правоохранительной системы Украины. Приведено авторскую систематизацию этапов правового регулирования правоохранительной системы Украины.

Ключевые слова: правоохранительная система, становление, правоохранительный орган, исторический генезис, развитие.

The article investigates the historical aspects of the formation of law enforcement system of Ukraine. Article shows the author's systematization stages regulation of law enforcement system in Ukraine.

Keywords: law enforcement, development, law enforcement agency, the historical genesis and development.

Побудова будь-якої правової та демократичної держави не можлива без механізму взаємодії між всіма державними органами. Важливу та привілейовану роль в системі державних органів відіграє правоохоронна система, пріоритетом розвитку, існування та